

DRIE DRUKKE OPNAMEDAGEN VOOR DE NIEUWE DUBBEL-CD VAN HELMUT LOTTI

Kerstsfeer en klassieke muziek in de Sint-Romboutskathedraal

Vorige week zat de Sint-Romboutskathedraal in Mechelen drie dagen afgeladen vol. Niet voor de begrafenis van een of andere prominente figuur, maar voor de opname van wat de 'final edition' van Helmut Lotti's 'Goes Classic'-avontuur moet worden. Een opname in kerstsfeer in hartje zomer én de warme begroeting van een nieuw zangtalent: de twaalfjarige Michael Verschuere uit Eernegem, bij Oostende.

De kans lijkt erg groot dat ook dit najaar weer het najaar van Helmut Lotti zal worden, niet als de voorbije jaren. Zowat een half miljoen landgenoten hebben een *Classic*-cd in de kast staan en de vracht edelmetaal die Helmut Lotti veroverde is nog nauwelijks bij te houden. Op 15 oktober ligt het allerlaatste *Classic*-luik in de winkel, gekoppeld aan een klassiek

kerstalalbum, en in die periode kan je een *making of* en een special op tv zien. Later volgt dan de kerstspectaal, ook deze keer op VTM en niet bij de VRT. Deze uitzendingen komen ook in Nederland op de bus en in Zuid-Afrika, waar elke *Classic*-cd tot nu toe met platina werd bekroond.

"Het instuderen van de nieuwe nummers is anders wel een titanenwerk gebleken," vertelt Helmut Lotti. "Mijn agenda was de afgelopen maanden zo druk bezet dat ik nauwelijks tijd heb gevonden om ze deftig aan te leren. Drie weken voor de opnamen in de Sint-Romboutskathedraal moest ik nog beginnen en twee dagen voor de generale

repetitie met publiek - een week voor de opnamen - heb ik mijn laatste tekst afgevoerd. Tijdens die repetitie viel alles in de plooi. Ik weet niet waarom de keuze uiteindelijk op Sint-Rombouts is gevallen, maar het is in elk geval een heel mooie kerk. Misschien heeft mijn manager aan de kerkfabriek beloofd dat hij er een toren op zou zetten als we onze *Classic* daar mochten opnemen (*lacht*). Qua akoestiek waren er in elk geval geen problemen, al vreesde ik aanvankelijk dat de galim verschrikkelijk zou zijn. Maar dat zijn zaken waarover producer Peter Koelewijn zich de afgelopen weken het hoofd heeft gebroken. Vorig jaar

Een jonge nachtegaal ontdekt

We geven het je op een blaadje: de komende maanden zal je niet om Michael Verschuere heen kunnen. Een paar weken geleden kenden alleen familieleden, schoolkameraden en vrienden de zangkwaliteiten van de twaalfjarige jongen uit Eernegem bij Oostende. Maar in de Mechelse Sint-Romboutskathedraal stal de jonge Lotti-fan en sopraan de herten van alle aanwezigen met liepzouvere uitvoeringen van *Panis Angelicum* en *Stille Nacht*. Michael heeft zes zussen en een broertje; moeder Viviane doet het huishouden en vader Roger is ijzerbinder van beroep. Volgens Lotti's manager Piet Roelen hebben we hier te maken met een onvervalst natuurtalent dat, mits een goede begeleiding, kan uitgroeien tot een fantastische vaste waarde.

Classic goes Christmas

Het definitieve luik van Helmut Lotti's *Classic*-project ligt vanaf 15 oktober in de winkel als dubbel-cd, onder de titel *The final edition*. Naast *Helmut Lotti goes classic IV* krijg je er, voor de prijs van anderhalve cd, meteen de kerst-cd *A classical Christmas* bij. Na de feestdagen kan je enkel de laatste *Classic* nog in de winkel vinden.

Tijdens de opnamen bleek dat er nog ruim voldoende klassiek werk te sprokkelen viel voor een degelijk vervolg op de vorige *Classic*-albums. Het *Canon in D* van Pachelbel, dat je misschien ook herkent in Aphrodites Childs wereldhit *Rain and tears*, klonk mooier dan ooit in de duetversie met Lisa del Bo en ook de bewerkingen van Mozarts adagio uit het concerto voor klarinet en Beethovens *Für Elise* klonken overtuigend. Maar ook traditionals als *Waltzing Mathilda*, *Danny Boy* en *The Star Spangled Banner*, de Amerikaanse hymne bij uitstek, vonden een plaatsje op de affiche. Van de nieuwe eigen nummers wordt *You'll be my love* wellicht eind deze maand op single uitgebracht.

In het kerstgedeelte stal de jonge sopraan Michael Verschuere de show: zijn duet met Helmut Lotti - *Paris angelicum* van onze landgenoot César Franck, het aller mooiste kerstlied ooit - zal tijdens de feestdagen niet van de radio weg te branden zijn.

al wisten we dat die kerst-cd er in '98 zou komen, maar we hebben toen beslist om er nog een allerlaatste *Classic*-luik aan te plakken. Een kerstplaat heeft een heel korte levensduur, he." Enkele maanden geleden werd Helmut Lotti ereburger van het Canadese Montreal. "De burgemeester van die stad bleek ooit nog gestudeerd te hebben aan de universiteit van Brussel," vertelt Helmut. "Hij behaalde er het diploma architectuur en vertelde dat hij het meest heeft opgestoken van zijn Vlaamse professoren en ook hier in Mechelen veldwerk heeft gedaan. Weet je hoe die man heet? Bourque (*schatert*). Ik denk dat ze hem op de unief soms wel uitgelachen hebben omwille van zijn naam. Maar ik heb niets durven zeggen toen hij mij zijn kaartje gaf."

Maar boe word je in godsnaam ereburger van Montreal?

Helmut Lotti: "Er zijn inmiddels in totaal meer dan 250.000 *Helmut Lotti goes classic*-cd's verkocht in de provincie Quebec. Ik ben er dus wel redelijk bekend. Vorig jaar

BISNUMMER
"Ik speel met het idee om Classic I opnieuw in te bekijken"

konden twee concerten van mij daar niet doorgaan, en ik heb die mensen beloofd om terug te komen. Tijdens die verschrikkelijke sneeuwstorm - we waren toen echt van de buitenwereld afgesloten - heb ik in het hotel al de gasten een geruime tijd geëntertand, puur voor de lol. Er waren nogal wat mensen uit Montreal bij en misschien hebben ze dat aan hun burgemeester verteld. In het Engelstalige

deel van Canada verkoop ik minder cd's, maar men wordt er wel gek tijdens mijn optredens. Vele inwoners van Toronto zijn van Italiaanse, Spaanse of Franse afkomst en die begrijpen dus wat ik zing. Het was een van de weinige keren dat mijn teksten ook echt tot hun recht kwamen. Dat gevoel heb ik ook als ik in Luik optreed. Dat flamboyante en spontane van het publiek in Luik en Toronto heb ik nog zelden ergens anders ervaren. Als de Amerikanen ook zo gaan reageren tijdens mijn concerten, ziet het er wel goed uit. Volgende week vertrek ik, na enkele Duitse optredens, weer naar de Verenigde Staten. Ik ga er interviews

doen in Oregon, Detroit, Atlanta, New York, San Francisco, Boston en Denver om mijn eerste *Classic*-cd - de Vlaamse *Helmut Lotti goes classic III* - te promoten. Eind juli waren daarvoor al zo'n 70.000 voorbestellingen binnen, hoewel de cd pas eind deze maand in de winkels ligt. En in oktober maak ik mijn Amerikaans podiumdebuut in het Lincoln-centrum in New York. Volgend jaar ga ik op tournee in de Verenigde Staten. Weet je, als het daar lukt, ben ik van plan om *Helmut Lotti goes classic I* opnieuw in te zingen. In die vier jaar tijd is mijn stem enorm geëvolueerd en dat hoor je. Als ik nu stukken van de eerste *Classic*-cd zing, klinken die heel anders dan op de plaat. Vandaar dat ik aan een *Classic I-bis* denk. Maar wat er in het buitenland ook gebeurt, Vlaanderen blijft voor mij het belangrijkste. Ik woon nu in Merelbeke, vlakbij de Vlaamse Ardennen en de Zwalmstreek, absoluut de mooiste streek van Vlaanderen. Ik zit daar rustig en kan er fietsen. Daar maak ik tegenwoordig ook meer tijd voor. Dat heb ik het afgelopen jaar wel geleerd: meer tijd vrij maken voor de dingen die ik graag doe." **FI**

REPORTAGE: STEVE STEVENS
 FOTO'S: EDOFF VAN GROENDEBEEK